

LAPINJÄRVEN KUNTA

(luonnos 4.12 2020,
(täydennetty 11.12 2020)

LUONTOSELVITYKSET

EKOTONI KY
LAPINJÄRVEN KUNTA

10.12 2020

LAPINJÄRVEN KUNTA
asemakaavojen luontoselvitykset

1. Tausta ja tavoitteet
2. Luontoselvityksen suorittaminen
3. Luontoselvitys
4. Huomionarvoiset kohteet ja alueet

liite: luontokartta

Ekotoni Ky
Y-tunnus 1016290-0
Vitikkalantie 4, 21570 SAUVO
GSM 0400 479740
jari.hietaranta@ekotoni.fi

kaikki kuvat: Jari Hietaranta

kansikuva: *yllä vasemmalla* Nilsasäkern-peltoalueen itäosan niittymäistä aluetta, *yllä oikealla* Ristisillantien länsipuolen metsäaluetta, *alla* Bråtakällanin metsäaluetta.

1. TAUSTA JA TAVOITTEET

Lapinjärven luontoselvitysten tavoitteena on selvittää kolmen kaavoitettavan alueen luontoarvoja ja antaa suosituksia alueiden maankäytön suunnittelua varten. Käytännössä kaikkien kolmen kaavahankkeen luontoselvityksen tiedot on koottu yhteen selvitykseen, koska kaavoitettavat alueet sijaitsevat vierekkäin. Tässä raportissa eri kaava-alueiden käsittelyt on erotettu kaava-alueen rajauksella.

Luontoinventointien tarkoituksena on tuottaa tarvittava ja riittävä tietoa maankäytön suunnittelun tarpeisiin ja antaa suosituksia ja ehdotuksia mahdollisesti suojeltavista tai muulla tavoin huomioon otettavista alueista ja kohteista.

2. LUONTOSELVITYKSEN LAATIMINEN

Luontoselvityksen maastotyöskentely toteutettiin 30.-31.7.2020. Maastossa käveltiin kaikki kolme kaava-aluetta mahdollisimman kattavasti tutkimuslinjoja pitkin, joilta tehtiin poikkeamia mm. ennako- ja ilmakuvatietojen perusteella. Kaikkiaan maastokäyntiin käytettiin aikaa 15 h. Käytössä oli alueen ilmakuvakartta sekä maastokartta (ladattu 27.6.2020 www.kansalaisenkarttapaikka.fi). Tausta- ja lähtöaineistoa olivat lisäksi mm. www.Birdlife:n Tiira-tietokanta sekä ympäristöhallinnon ylläpitämä www.laji.fi.

Aluetta koskevaa aikaisempaa selvitysaineistoa olivat mm: Pykälä ja Bonn (2000): Uudenmaan perinnemaisemien inventointia koskeva kartoitus, Insinööritoimisto Paavo Ristola (2002): Lapinjärven osayleiskaava. Kaavaselostus 120s., FCG Planeko Oy (2008). Ristisillan tien asemakaava. Kaavaselostus, 83s.

Lakikohteiden osalta maastokäynnillä huomiota kiinnitettiin metsä- ja vesilain mukaisten luontotyyppien esiintymiseen, alueellisesti uhanalaisten luontotyyppien esiintymiseen Suomen Ympäristö (2018). Luontotyyppien uhanalaisuus_perinnebiotoopit sekä muihin huomionarvoisiin maastossa huomioituihin luontokohteisiin.

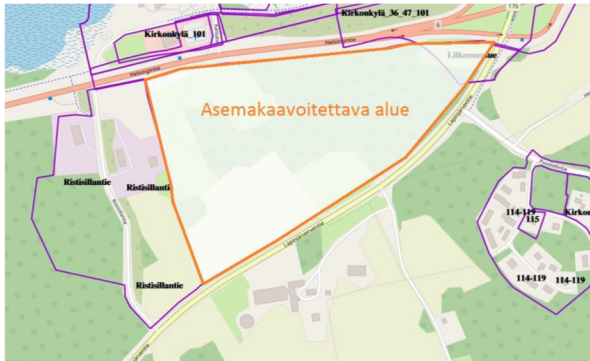
Huomiota maastossa kiinnitettiin lisäksi puuston luonnontilaisuuteen, moni-ikäisyyteen, laho- ja lehtipuuston määrään. Lajitasolla huomiota kiinnitettiin mahdollisten DIR- ja LUO -lajien esiintymiseen. Erityistä linnustonselvitystä ei toteutettu, mutta lajistosta tehtiin havainnot maastokäynnin yhteydessä. Maastohavainnot koottiin ja rajattiin maastokartalle. lisäksi aluetta valokuvattiin ja havainnot talletettiin sanelukoneelle. Alueelta otettiin runsaasti valokuvia, joista osaa on käytetty tässä raportissa. Osa kuvien ottopaikoista merkittiin myös GPS-laitteella ja kuvien ottopaikkoja on myös esitetty raportissa. Maastossa tehtiin myös lajitason kasvi-inventointeja. Kasvilistojen avulla voidaan alueen lajistoa kuvata tarkemmin. Kasvilajien yleisyyttä arvioitiin eräillä alueilla seuraavasti kuusiportaisella asteikolla, jossa:

- 1 = yksittäinen havainto kasvilajista
- 2 = kasvia kasvaa niukasti siellä täällä
- 3 = kasvia niukasti jokseenkin koko näytealalla
- 4 = kasvia on runsaasti koko alalla, mutta ei laajaa, yhtenäistä kasvustoa (peittävyys 10–50 %)
- 5 = kasvilaji esiintyy massalajina (peittävyys 50–75 %)
- 6 = kasvilaji esiintyy erittäin runsaana massalajina (peittävyys yli 75 %)

Vesikasvien, heinien ja sarojen kohdalla saattaa esiintyä puutteita. Maastossa ei systemaattisesti havainnoitu nilviäis-, hyönteis-, sieni – tai jäkälälajistoa.

3. LUONTOSELVITYS

1. Yritysalueen asemakaava-alue

Kuva 1. Yritysalueen asemakaava-alue.

Suunnittelualan länsi- ja keskiosat koostuvat laajasta viljelyalueesta ja sen itäpuolella olevasta niitty-joutomaa tyyppisestä alueesta ja sekä metsäisestä alueesta ja vanhasta heinäniitystä näiden pohjoispuolella.

Kuvat 2ab. Kuvissa Nilsasäkern -peltoalueen ja metsäalueen pohjoisreunan vaihtumisaluetta.

Mainitun peltoalueen itäreunassa Loviisantiehen rajoittuen on niitymäinen alue, jonka reunaan on kasattu maa-aineksia. On ilmeistä, että peltoalueen itäreunaan on laajemminkin läjitetty maamassoja MT 176 rakentamisen myötä ja toiminnan seurauksena lajisto on laajasti tyypillistä joutomaiden ja laidunniittyjen lajistoa, jossa hieman vielä nähtävissä tuoreen niityn piirteitä. Alueen lajistossa tavataan mm. nurmitädykettä, paimenmataraa, mesiangervoa, siankärsämöä, ahomataraa, kultapiiskua, timoteita, purtojuurta, punanataa, koiranputkea, ojaleinikkiä, niittyleinikkiä, peltosauniota, karhunputkea, pukinjuurta, sananjalkaa, peltolahdakat, syysmaitiaista, vadelmaa, niittynurmikkaa, pietaryrttiä, hiirenvirnaa, peltotaskuruohoa, lutukkaa, peltohatikkaa, linnunkaalta, kangasmaitikkaa, peltohanhikkia, niittytähtimöä keltamoa, pukinpartaa, kissanminttua, peltokanankaalia, apiloita, jne. Alueen koilliskulmassa on laaja sananjalkakasvusto metsäalueen reunaan rajoittuen.

Aivan edellä olevan alueen koilliskulmassa on hyvin säilynyt pienialainen ketomainen alue jonne maamassoja ei ole läjitetty. (ks. kuvat 4ab). Tämä yhdessä pohjois- ja itäpuolen metsänreunat muodostavat mosaiikkimaisen vaihtumisvyöhykkeen. Ketoalueen lajistossa on mm. ahomatara, ahomansikka, ketoneilikka, huopakeltano, keltamatara, nurmirölli, poimulehti (*sp.*), siankärsämö, rätvänä, heinätähtimö ja metsäapila.

Pelto- ja niittyalueen pohjois- ja koillispuolella on mänty-kuusi sekapuustoa kasvava vyöhyke, joka peltoalueen läheisyydessä on heinätynnyttä, vadelmaa on reunavyöhykkeessä

runsaasti ja hiirenporrastakin, mutta etäämpänä kenttäkerros muuntuu tavanomaiseksi mustikkavaltaiseksi tuoreeksi kankaaksi: mustikka, puolukka kielo, tesma, metsälauhaa, metsäimarre, metsämansikkaa, metsätähti, oravanamarja, sananjalka jne. Alueen puustoa on harvennettu ja vaikutelma on puistomainen (ks. kuva 6a sivu 5); lehtipuuta on niukalta ja maapuut ja pystykelot uupuvat kokonaan. Latvuskerros on pääosin yksilatuksista ja luonnontilaisten metsien puuston latvusten monikerroksellisuus uupuu lähes kokonaan. Pieniä koivuja ja pihlajia on siellä täällä.

Pohjoisessa Ristisillantien asemakaava-alueeseen rajoittuen vanha pelto tai laidunalue, jonka viljelykäytöstä on yli 30-vuotta. Sitä voidaan luonnehtia tuoreehkoksi heinäniityksi. Sen itäreunalla on komeita yksittäisiä katajia. P. Ristolán (2002) selvityksen mukaan alueen lajistossa esiintyy mm. nurmirölliä ja muuta vanhan heinäniityn lajistoa, joka on peruja laidunnus- ja peltotoiminnan päättymisestä. Tämän inventoinnin perusteella lajistossa on runsaasti niittynurmikkaa, koiranputkea, nurmilauhaa, särmäkuismaa, timoteitä, nurmipuntarpäätä, huopaohdaketta, syysmaitiaista, apiloita, siankärsämöä jne.

Kuvat 3ab. Vasemmalla peltoalueen itäreunan niittymäistä aluetta. Laistossa on niitty- ja joutomaiden lajistoa. Oikealla ranta-alpia metsän ja niityn vaihettumisalueella.

Kuvat 4ab. Ketoniitty alue tulisi jättää rakentamisen ulkopuolelle. Alueeseen tulisi sisällyttää myös metsän reunavyöhyke (ks. kuvat 5ab alla).

Kuvat 5ab. Vasemmalla ketomaista aluetta aivan metsän reunan tuntumassa. Oikealla metsän reunavyöhykkeen melko järeää kuusta.

Metsäalueen maaperä on lohkarainen, ja se tuo alueelle ”peikkometsän” tuntua. Geomorfologiselta synnyltään alue on jääkauden jälkeen ollut subakvaattista aluetta ja jokainen kohta on ollut rantaa. Lohkareet ovat jäljellä muinaisten aalto- ja rantavoimien vaikutuksesta, ja niitä voitaneen kutsua eroosiomuodoiksi, jotka ovat syntyneet rantavoimat ovat kuluttaneet ablaatiomoreenikumpareita (ks. kuva 7b).

Hieman muuta metsäalueesta poikkeava kuusta kasvava alue on kuvan osoittamassa paikassa; se on hieman alavampaa tai tasaisempaa kuin ympäröivä metsäalue, ja puusto on tiheämpää kuusta kasvava alue. Tammea ja pihlajaa on taimina. Kenttäkerroksen lajistossa on mm mustikka, kultapiisku, mansikkamansikka, metsäkurjenpolvi, kultapiisku, käenkaali, valkovuokko, vanamo, etupihalla, metsäorvokki. Kuusikon reunassa on muutama kookas haapa. Havaintoja liito-oravasta ei tehty (ks. kuva 6b alla).

Kuvat 6ab. Vasemmalla tyypillistä harvennettua mäntyvalaista kangasta niityn pohjoispuolelta. Oikealla pienialainen pääosin kuusta kasvava alue.

Kuvat 7ab. Oikealla lähellä VT 1 on kaunis moreenilohkareiden muodostaman selännealue. Puusto on tavanomaista tasaikäistä kuivahkoa männikköä.

Lähempänä VT 1 (ks. kuva 7a yllä) on järeä ablaatiomoreenikumpare alue; hyvin louhikkoinen maaperä. Puusto on edellä kuvatun kaltaista harvennettua männikköä. Lehtipuustoa ei ole ja latvus on yksikerroksista. Kenttäkerroksen valtalajit ovat mustikka ja puolukka. Pensaskeroksessa on jokunen koivun ja kuusen taimia.

Kuljettaessa moreenialueelta kohti etelää (Loviisiantien suunta), alkaa kuusi runsastua männyn rinnalle ja samalla mustikka muodostaa kenttäkerroksen valtalajin (ks. kuvat 8 ab). Alispuustona on nuorta kuusta. Metsän reunassa on järeitä kuusia. Metsän reunassa alkaa runsastua keto-niittylajisto, jota on jo kuvattu edellä.

Kuvat 8ab. Metsäkasvillisuus muuntuu kuusivaltaiseksi tuoreeksi kankaaksi keto-niittyalueen reunan lähellä

Yhteenveto: Yritysalueen kaavan luontoselvityksen perusteella tulisi alueen maankäytön suunnittelussa huomioida kolme aluetta: ablaatiomoreenialue (kartalla nro 1) ja ketomainen alue (kartalla nro 2a). Aikaisemman selvityksen jälkeen (Paavo Ristola Oy 2002) on ympäristö muuntunut tien 176 lähiympäristössä ja huomionarvoinen alue on tämän selvityksen perusteella suppeampi. Paavo Ristolan selvityksessä (2002) on myös mainittu Korsbron niittyalue. Tämän selvityksen perusteella alue on kasvillisuudeltaan lähinnä tuoretta heinäniittyä. Selvityksen mukaan alueella on merkitystä perhosille. Alue voidaan merkitä MY rajauksella. Nilsasäkernin ketoalue sen sijaan tulisi merkitä astetta vahvemmallalla kaavamerkinnällä MY +*luo* rajaus. Ketoniitty alue on luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeä alue. Alueen suunnittelussa ja toteuttamisessa on otettava huomioon alueen luontoarvot ja luonnon monimuotoisuus

Kumpaakaan em. aluetta ei ole mainittu Uudenmaanliiton perinnemaisemaselvityksellä paikallisena tai seudullisena kohteena (Pykälä ja Bonn 2000).

Ablaatiomoreenialue (kartalla nro 1) on ensisijaisesti maisemallisesti ja geomorfologisesti huomionarvoinen alue. Kaavassa alue tulisi merkittä M merkinnällä +*ge*-katkoviivarajauksella.

2. Asemakaavan päivitysalue

Seuraavaksi inventoitiin Ristisillantien molemmiin puolin oleva asemakaavan päivitysalue (ks. kuva 9a). Inventointi aloitettiin Ristisillantien itäpuolelta. Alue muodostuu länsiosastaan Ristisillantien itäpuolisesta: *Korsbron*- nimisestä teollisuus- ja varastoalueesta ja itäosastaan *Nilsasäkern*-peltoalueen länsireunasta. Pohjoisessa ja etelässä MT 176 (Loviisantie) ja VT 1 rajoittavat kaava-alueita.

Korsbron alueella on teollisuushalleja ja varikko ja varastoalueita (ks. kuvat 9bc alla). Alue on voimakkaan ihmistoiminnan muokkaamaa, osittain kasvitonta. Alueen reunoilla on nuorta sekundääristä lehtipuustoa; koivua, haapaa, harmaaleppää ja pajuja.

Kuvat 9bc. Kuvissa Ristisillan tien teollisuusaluetta. Kasvillisuus on voimakkaasti ihmistoiminnan muokkaamaa.

Teollisuusalueen eteläpuolella tietä reunustaa kapea puurivistö; koivua, pajuja (sp) pihlajaa, kuusama, tuomea, harmaaleppää jne; paljon heinittyneiden joutomaiden, pellon- ja tienvarsien kulttuurilajistoa sekoittuneena metsälajistoon; saunakukka, pelto-ohdaketta, oravanmarjaa, mustikkaa, metsäkortetta, ahomansikkaa, nurmirölliä, kieloa, sananjalkaa, koiranheinää, niittytähtimöä, syysmaitikkaa, kultapiiskua, pujoa, karhunputkea, niittynätkelmää, vadelmaa, hiirenvirnaa, koiranputkea kissankelloa, jne. Kaava-alueen itäpuolella on vanha peltoalue (ks. selvitys edellä), joka on ollut noin 30 vuotta pois viljelyskäytöstä ja on lähinnä tuoretta heinäniittyä.

Tien länsipuolella (Bråtakällanin – Råkullabackenin alueella) on kasvillisuus pääosin kuusi-koivu sekapuusto, nuorta lehtipuuta kuten pihlajaa, haapaa ja harmaaleppää on erityisesti Ristisillan tien läheisyydessä melko runsaasti. Kenttäkerroksen lajistossa on mm. metsälauhaa, sananjalkaa, metsätähteä, kultapiiskua. (ks. kuvat 10 ab seur. sivu). Metsätyyppi on lähinnä mustikkatyypin tuoretta kangasta, joskin pääpuulajit ovat kaikki edustettuina: kuusi, koivu ja

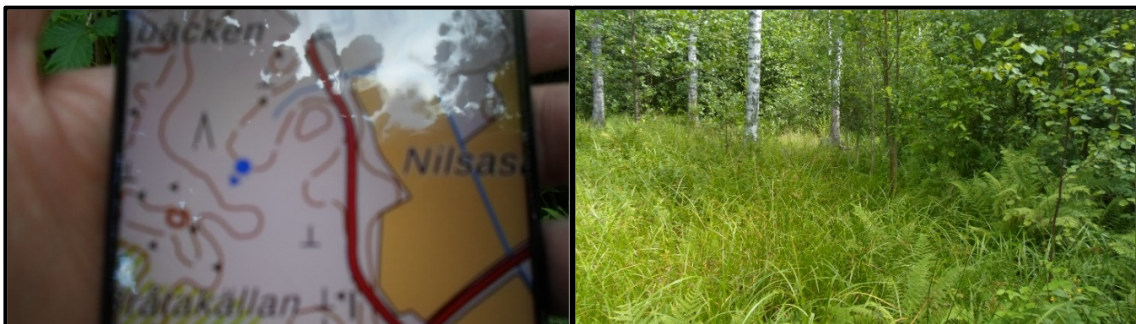
mänty esiintyvät aika tasavertaisesti. Männyn osuus kasvaa kohti pohjoista siirryttäessä Latvuskerros on yksi tai kaksi kerroksista. Maapuita tai pystykeloja ei ole. Metsäpuusto on aktiivisessa talousmetsäkäytössä olevaa.

Calluna vulgaris, kanerva 1
Vaccinium myrtillus mustikka 3
Vaccinium vitis-idaea, puolukka 2
Empetrum nigrum, variksenmarja 1
Pteridium aquilinum, sananjalka 1
Luzula pilosa kevätpiippo 1
Trientalis europaea metsätähti 1
Melampyrum pratense kangasmaitikka 1-2
Linnaea borealis vanamo 1
Pyrola sp., talvikki 1

Kohti Ristisillantietä laskee lännestä kaava-alueen poikki 3 suo-ojaa. Niiden reunavyöhykkeet eroavat hieman muusta ympäröivästä metsäkasvillisuudesta (ks. kuva 11b seur. sivu). Ojien reunoilla on mm. hiirenporrasta, harmaa- ja tervaleppää, eri pajuja, koivua ja pihlajaa. Nuorta lehtipuusta on näiden ympäristössä aika lailla.

Kuva 10ab. vasemmalla mäntyvaltaista yksilatvuksista talousmetsää Ristisillantien länsipuolella. Oikealla kuvan otto-paikka ja suunta.

Kuvat 11ab. Oikealla yksi kolmesta kaava-alueen poikki itä-länsi suunnassa kulkevista pienistä ojista. Ne eivät ole luonnontilaisia mutta niiden reunoilla on rehevää kasvillisuutta; nuorta pajuja, harmaa- ja tervaleppää, tuomea, koivua ja pihlajaa.

Råkullabackenin alue on laaja ablaatiomoreeniselänne (ks. kuvat 12 alla), jossa havaitaan jo edellä kuvattua eroosiota. Puusto tällä alueella on edellä kuvatun kaltaista tuoretta sekakangasta, jossa mustikka on ehdoton kenttäkerroksen valtalaji: maapuita tai pystykeloja ei alueella esiinny. Råkullabacken laskee jyrkästi kohti VT 176 sekä Ristisillantien varrella olevaa teollisuuskiinteistöä.

Kuvat 12ab. Råkullabackenin ablaatiomoreenikumpareen ympäristöä. Puusto on kuusivaltainen ja sekapuuna on mäntyä ja koivua. Maapuita tai pystypötkkelöitä ei esiinny. Valtatie 1:n liikennemelu kuuluu alueen pohjoisosaan selvästi.

Vaccinium vitis-idaea, puolukka 2-3
Solidago virgaurea, kultapiisku 1
Deschampsia flexuosa, metsälauha 1
Linnaea borealis, vanamo 1
Vaccinium myrtillus, mustikka 2-3
Empetrum nigrum, variksenmarja 1-2
Calamagrostis arundinacea, metsäkastikka 1
Calluna vulgaris, kanerva, 2-3
Melampyrum pratense, kangasmaitikka 2

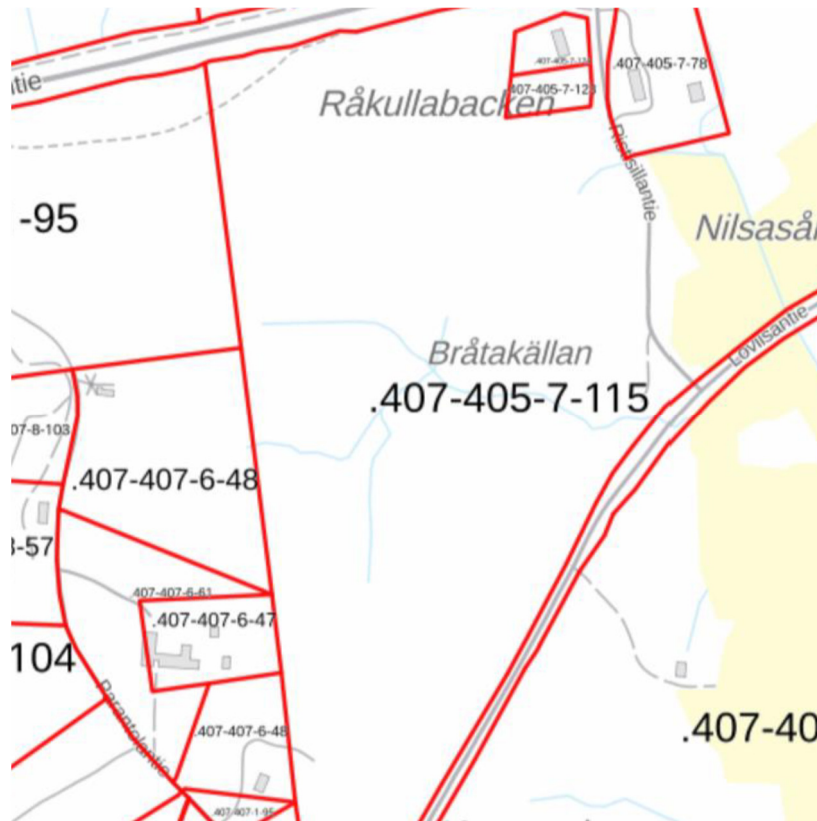
Kaava-alueen 1 ja 2 metsäisten osien lintulajistoon lukeutuvat ainakin (monet esiintyvät monessa paikassa aluetta); metsäkirvinen, haarapääsky, peippo, västäräkki, punavarpuinen, keltävästäräkki, niittykirvinen, pajulintu. Hankealuetta ympäröivillä pelloilla pesii vain niukasti pelto- ja kulttuuriympäristön linnustoa. Selvityskäynneillä havaittiin ainoastaan töyhtöhyppä, sepelkyyhkyjä, pensastasku, keltasirkkuja, harmaasieppo, pensastasku, viherpeippo, kiuru, keltasirkku, hömö - ja talitiainen, kottarainen, sekä mahdollisesti myös vihervarpunen, viherpeippo ja viitakerttunen. Nilsasäkernin pelto-laidunniittyalueet voisivat olla sopivaa saalistusaluetta esim. tuulihaukalle.

Näistä merkittävimpiä ovat erittäin uhanalaisiksi arvioitut viherpeippo (luokitus EN) sekä vaarantuneiksi luokiteltu pensastasku (luokitus VU).

Yhteenveto: Råkullabackenin kallio-ablaatiomoreeniselänne (kartalla nro 4) on samantyyppinen geomorfologinen muodostuma kuin edellä (nro 1). Alueen kasvillisuus on verraten tavanomaista kuusivaltaista sekakangasta, mutta geomorfologisten ja maisemallisten arvojensa takia ei alueella tulisi toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat vaarantaa em. arvojen säilymistä. Suosituksena *ge*-katkoviivarajaus ja perusmerkintä M.

3. Uusi kaavoitettava alue

Kolmantena alueena inventointiin edellä kuvatusta Råkullabackenin - Bråtakällanin alueesta länteen oleva metsäinen alue, joka lännessä ulottuu aina Parantolantielle ja etelässä Loviisantielle.

Kuva 13. Kaavoitettava alue käsittää kiinteistöt 407-407-7-115 ja 407-407-6-48, 407-407-6-47

Alueen eteläosa on kuivahkoa harvaa mäntykangasta ja taimikkoa. Parantolantien varrella on olemassa olevaa asutusta sekä vanhoja ja ehkä käytössäkin olevia soranottoalueita. Säilynyt puusto on harvaa yksilatvuksista männikköä. Etenkin Parantolantien ja asutuksen läheisyydessä alkuperäinen kuivahkon kankaan lajisto on saanut lisäksi runsaasti heinälajistoa. Varsinainen inventointi aloitettiin hoitokodin itäpuolelta. Lajistoa Parantolantien itäpuolelta

Vaccinium vitis-idaea, puolukka 3
Vaccinium myrtillus, mustikka 2
Empetrum nigrum, variksenmarja 2
Calamagrostis arundinace. metsäkastikka 1
Solidago virgaurea, kultapiisku 1
Deschampsia flexuosa, metsälauha 1
Linnaea borealis, vanamo 1
Calluna vulgaris, kanerva, 2
Melampyrum pratense, kangasmaitikka 2

Hoitokodin itäpuolella on laaja mäntyä kasvava sekapuustoinen tuorehko puolukka-mustikkatyyppin kangas (ks. kuvat 13 ja 14 ab seur. sivu). Puusto on osin 2-latvuisista ja vaihtelevan ikäistä, mutta ei vanhaa puustoa tai maapuita tai pötkelöitä esiinny; myös lehtipuuston määrä on melko vähäinen, ja puut (koivu, pihlaja) ovat nuoria.

Kuva 13. Parantolan itäpuolen kallio-ablaatiomoreeniselänne on kuvassa keskellä. Se on maisemallisesti ja geomorfologisesti huomionarvoinen kokonaisuus.

Kuvat 14ab. Kuvissa ablaatiomoreenikumpareita. Maaperä on lohkareinen ja kivinen. Maisemakuva on ”peikkometsämäinen.”

Geomorfologisesti aluetta voidaan pitää aika edustavana. (ks. kuvat yllä ja kuvat 15ab alla). Kallioselänteen itäpuolella maasto on myös kivistä ja lohkareista, mutta ei niin lohkareista kuin edellä. Puusto on kuusivaltaista sekapuustoa ja latvuskerroksia on paikka paikoin useita.

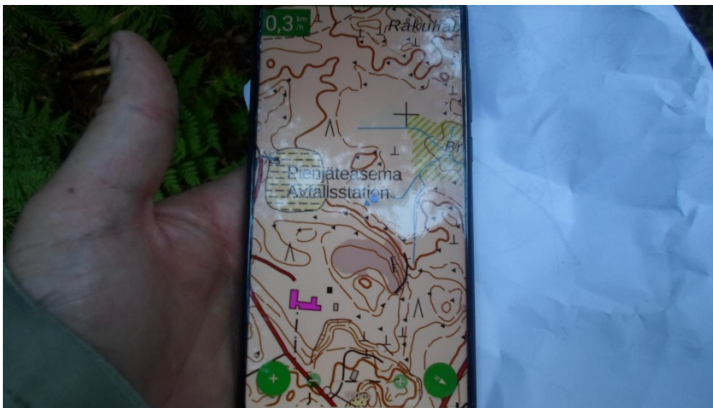
Kuvat 15 ab. Molemmissa kuvissa lohkareista ablaatiomoreeniselännettä. Puusto on verraten moni-ikäistä, joskin maapuita tai pystypötkelöitä ei esiinny.

Pohjoisempana sijaitsevan pienjäteaseman itäpuolella laaja hakkuualue ja alue on alkanut taimettua. Hakkuualueen reunassa on vielä paikoin hyvin kosteaa ja rehevää kasvillisuutta. Alue lienee ollut turvekangasta. Pienjäteaseman (ja hakkuualueen) pohjoispuolella on kasvillisuus melko tavanomaista tuoreehkoa mänty-kuusi talousmetsää. Lehtipuuston osuus on vähäinen. Kuusen osuus kasvaa, kun pohjoisempana lähestytään VT 1 ja Räkullabackenin aluetta).

Kuvat 16ab. Laaja hakkuualue ja harvennusalue pienjäteasemasta itään.

Lähempänä pienkaatopaikkaa on maastoon levinnyt jätettä. Jätepenkan ja alueen aidan läheisyydessä on runsaasti viljelykarkulaisia kuten jättibalsamia. Nuorta lehtipuustoa ja maapuita on kaatopaikan penkan läheisyydessä runsaasti. Alue on luonnostaan kostea ja saa lisäksi kaatopaikan valumavesiä. Maapuita on jonkin verran.

Kuvat 17abc. Kaatopaikan penkan ja em. hakkuualueen välissä on tiheä nuorta lehtipuuta runsaasti kasvava alue. Maaperä on kostea ja roskaainen.

Kaava-alueen linnusto vaikutti olevan aika tavanomaista tuoreen tai kuivahkon kankaan havumetsien linnustoa. Havaintojen mukaan runsaimpia lajeja olivat räkättirastas, laulurastas, punarinta, pajulintu, peippo ja vihervarpunen. Vaateliaammat vanhan metsän lajit puuttuvat. Aivan alueen eteläosassa on harvapuustoista kuivaa harjualueen mäntykangasta ja täällä tavattiin kehrääjä. Toisaalta pienjäteaseman lähellä (itäpuolella) on rehevämpikasvuisia nuoria lehti- ja sekametsiä ja näillä viihtyy hieman runsammin linnustoa, esimerkiksi tilitalteja ja hippiaisiä. EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeja havaittiin 1 (kehrääjä, DIR) alueen eteläosassa.

Yhteenvedo: Hoitolaitoksen itäpuolella on laaja ablaatiomerenikumpareiden ja lohcareiden luonnehtima alue (kartta nro 3). Ympäristöselvityksessä on rajattu kaikkein merkittävin osa em. alueesta. Kohteella on jo paikoin metsälain mukaisen elinympäristön piirteitä, ja alue on

myös maisemallisesti huomionarvoinen kokonaisuus. Suosituksena on, että kaavallisessa käsittelyssä alue merkitään MY - kaavamerkinnällä ja *luo*-katkoviivarajauksella. Liitteessä on esitetty kaikkien kaava-alueiden kasvillisuustyypit ja huomionarvoiset kohteet.

Jari Hietaranta
Ekotoni Ky

Paavo Ristola Oy (2002) Osayleiskaavan kaavaselostus.

https://webgis.fcgsmart.fi/lapinjarvi/kaavat/20021218_YK_Ingermaninkyl%C3%A4_kirkonkyl%C3%A4_vasarankyl%C3%A4.PDF

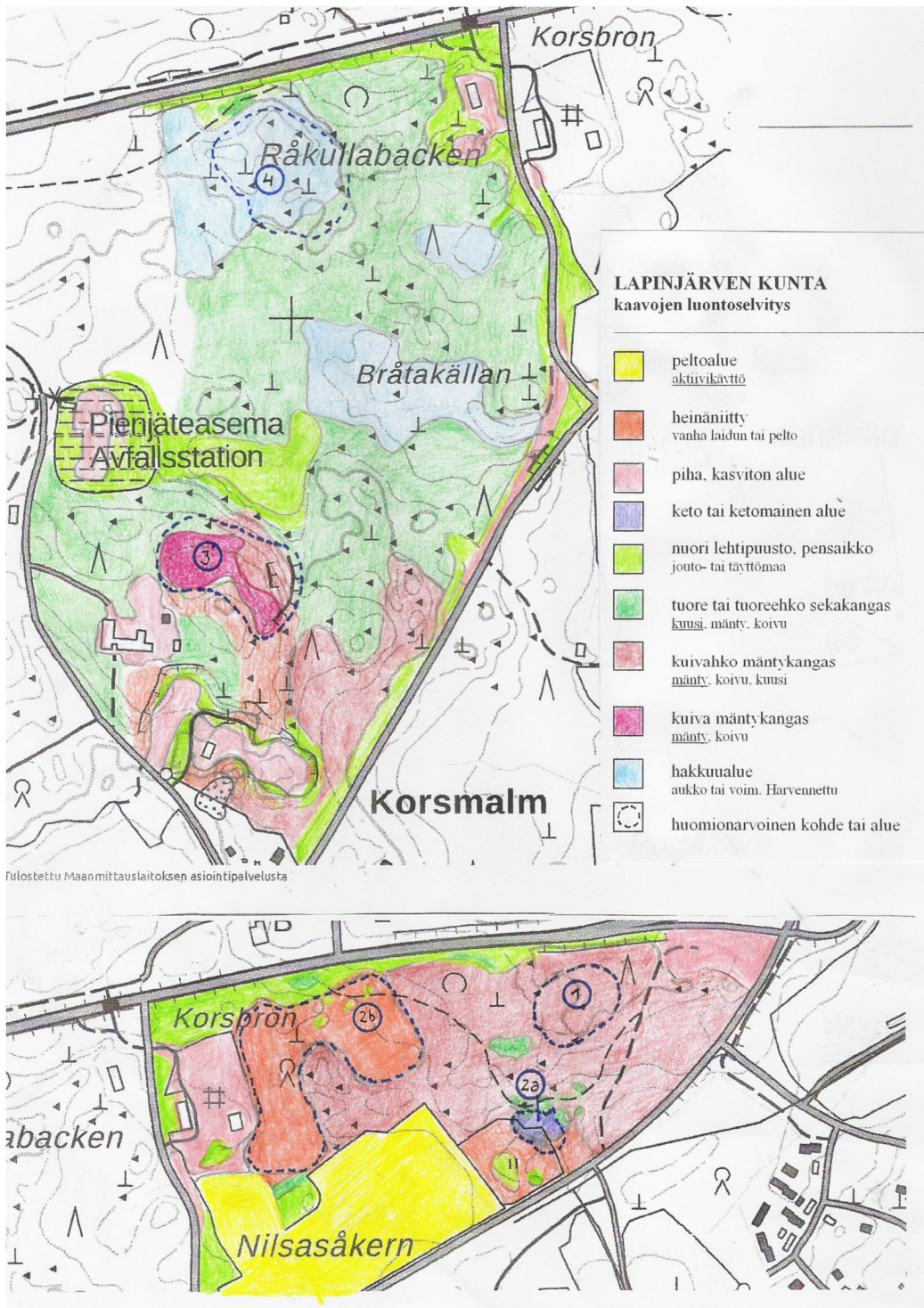
FCG Planeko Oy (2008). Ristisillantien asemakaava. Kaavaselostus, 83s.

https://webgis.fcgsmart.fi/lapinjarvi/kaavat/20090121_AK_Ristisillantie_molemmat_kielet.PDF

Suomen Ympäristö (2008). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus (osa 2). Perinnebiotoopit, 402-462.

www.laji.fi

www.birdlife.fi

Kuva 18. Kaava-alueiden luonnonympäristö.